

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/94/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010674
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816010674.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému R. U., nar. XX.XX.XXXX v F., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm.c) Tr.zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 7.6.2017, sp.zn. 2T/169/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. januára 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 7.6.2017, sp.zn. 2T/169/2016 bol obžalovaný R. U. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm.c) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 14. 03. 2016 okolo 09:45 hod. v Prievidzi, pred vchodom do obytného domu na Ulici W. Sv. Z. XX, nasadol do osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Turan, kde povedal svojej manželke T. U., aby išla domov upratať neporiadok, pričom sa jej vyhrážal, že skončí na cintoríne, na vozíku, že ju doláme a udrel ju dvakrát do ramena pravej ruky, následne ju vytiahol za ľavú ruku von z vozidla, spoločne prešli do vchodu č. XX na W. sv. Z. v T., vošli do výťahu, kde ju chytil pod krk a udrel jej hlavu o stenu výťahu, z čoho nadobudla poškodená T. U. dôvodnú obavu o život a zdravie a z výťahu ušla.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 2, § 37 písm. m), § 36 písm. l) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 15 (pätnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona okresný súd obžalovanému R. U. obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby podmienene odsúdil.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podal prokurátor odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím súdu v časti výroku o treste a jeho dôvodmi sa nestotožňuje, pričom výrok o vine považuje naopak za správny a zákonný. Podľa názoru prokurátora okresný súd pri rozhodovaní o treste nesprávne vyhodnotil osobu obžalovaného a závažnosť spáchaného skutku. Poukázal na to, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, dve odsúdenia má zahladené. Opakovane bol odsúdený za trestné činy v doprave, trikrát za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d) Tr.zák. a v jednom prípade za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr.zák., naposledy bol za tento prečin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 0T/2/2016 zo dňa 26.1.2016, právoplatný dňa 11.4.2016 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a tiež zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu v trvaní 48 mesiacov. Z uvedeného je zrejmé, že ani trestné stížanie a následné odsúdenie

na nepodmienečný trest odňatia slobody nezabránilo obžalovanému znovu konať protiprávne a dňa 14.3.2016 sa dopustiť žalovaného skutku. Poškodená síce v rámci hlavného pojednávania predložila písomnosť, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, teda od februára 2017 žije v spoločnej domácnosti s ňou a dcérou a je zamestnaný, táto okolnosť však nijako neznižuje závažnosť ním spáchaného skutku. Rovnako konštatovanie poškodenej, že v čase skutku bol závislý od drog, neznižuje nebezpečnosť pre spoločnosť, naopak jedná sa o osobu závislú na návykových látkach, ktorá sa nepodrobila žiadnej liečbe a nie je možné predpokladať ani úplnú abstinenciu a teda je možný aj návrat k predchádzajúcemu spôsobu života. Pritom obžalovaný sa v čase pred spáchaním skutku správal agresívne, čo vyplýva z výpovedí poškodenej, ako aj jej matky. Je teda zrejma neprimeraná miernosť uloženého podmieneného trestu odňatia slobody a nie je možné predpokladať, že tento bude mať želaný vplyv na osobu obžalovaného a dosiahne sa ním predchádzanie páchania trestnej činnosti obžalovaným. Preto s poukazom na ustanovenie § 34 ods.1 Tr.zák. u obžalovaného účel trestu nemožno dosiahnuť inak ako uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.e) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods.3 Tr.por. sám uložil obžalovanému podľa § 360 ods.2 Tr.zák. s použitím § 36 písm.l), § 37 písm.m), § 38 ods. 2 Tr.zák. nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods.2 písm.b) Tr.zák.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu s tým, že odvolanie prokurátora nepovažuje za dôvodné. Okresný súd vzal do úvahy všetky okolnosti majúce význam pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery, pričom mal preukázané, že v poslednom období obžalovaný žije riadnym spôsobom života, pracuje, stará sa o rodinu a za tejto situácie by nepodmienečný trest odňatia slobody mal negatívny vplyv na jeho rodinu a osoby mu blízke. Poukázal na to, že skutok vo vzťahu k predchádzajúcim odsúdeniam nie je špeciálnou recidívou, samotný skutok spáchal v rozrušení z rozvodového konania s poškodenou, pričom celú situáciu v čase vyšetrovania manželka zveličila, čo sa napokon ustálilo v priebehu vyšetrovania a vyplýva to aj z výpovede svedkyne M. zo dňa 15.3.2016. Rovnako nemožno súhlasiť s názorom prokurátora, ktorý sa snaží naznačiť, že poškodená ako blízka osoba má skreslené vnímanie, pretože práve ona skutok vnímala vlastnými zmyslami, práve ona pozná najlepšie všetky okolnosti a príčiny skutku a pokiaľ ona sama je z osobného poznania jeho osoby presvedčená o tom, že rodinu treba udržať a to aj v záujme spoločného maloletého dieťaťa, nie je možné takýto názor poškodenej úplne ignorovať. Je teda správne zohľadňovať aj súčasný postoj a názor poškodenej, ktorá s ním žije aj v súčasnosti, ich spolužitie je usporiadané, má podporu širšej rodiny vrátane príbuzných poškodenej. Priložil tiež pracovnú zmluvu a potvrdenie od zamestnávateľa o jeho zodpovednom prístupe k práci, ako a i oznámenie poškodenej o ich vzájomnom usporiadanom vzťahu. Uvedomuje si, že voľba druhu trestu je v právomoci súdu, navrhol však, aby odvolací súd vzal do úvahy nielen okolnosti za akých skutok spáchal, ale aj súčasný stav spolužitia v ich rodine, prejavenu vôľu poškodenej, ako aj jeho samotného rodinu nielen udržať, snahu doriešiť si spoločné samostatné bývanie. Preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora odvolací súd podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, zástupkyňa krajskej prokuratúry uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania okresného prokurátora a navrhla, aby mu odvolací súd vyhovel a rozhodol tak, ako bolo navrhnuté v písomnom odôvodnení odvolania.

Obhajca obžalovaného s poukazom na písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora uviedol, že považuje uložený trest za primeraný a zákonný a navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania

podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm.c) Tr.zák., pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcim nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. V prejednávanej veci bola u obžalovaného zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený a bola mu priznaná jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa k priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Okresný súd potom správne ukladal trest v rámci trestnej sadzby podľa ustanovenia § 360 ods. 2 Tr.zák. za použitia § 38 ods. 2, § 37 písm. m), § 36 písm. l) Trestného zákona, od 6 mesiacov do 3 rokov. Odvolací súd potom z podnetu podaného odvolania prokurátorom zvažoval všetky vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti prípadu vyplývajúce z ustanovenia § 34 Tr.zák., dôležité z hľadiska ukladaní trestu. Na jednej strane je síce pravdou, že obžalovaný už bol v minulosti viackrát súdne trestaný, ako na to poukazuje prokurátor v odvolaní. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn. OT/2/2016 zo dňa 26.1.2016, právoplatným dňa 11.4.2016, kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a tiež zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu v trvaní 48 mesiacov, pričom trest odňatia slobody už vykonal. Uvedené odôvodňuje záver, že u obžalovaného ide o osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, no je však potrebné tiež zohľadniť, že u predchádzajúcich odsúdení (na ktoré možno prihliadnuť), išlo o trestnú činnosť iného charakteru ako v prejednanom prípade, nešlo o násilnú trestnú činnosť. Čo sa týka zadovážených správ na osobu obžalovaného, bolo zistené, že vo výkone trestu u predchádzajúceho odsúdenia si povinnosti plnil a jeho chovanie bolo hodnotené ako dobré. Po vykonaní trestu sa riadne zamestnal a zamestnávateľom je hodnotený ako zodpovedný pracovník. Napokon tiež nemožno prehliadnuť tiež vyjadrenie poškodenej, zaslané nielen okresnému, ale i krajskému súdu, v ktorom uvádza, že s manželom obnovili spolužitie po jeho prepustení z predchádzajúceho výkonu trestu, bývajú v spoločnej domácnosti s dcérou V., pričom bývalý manžel je zamestnaný, prispieva na chod domácnosti a voľný čas trávi s rodinou, rodičmi a ich spoločnými slušnými priateľmi. Kúpili si spoločne záhradu, kde trávajú voľný čas. Chcela požiadať, aby bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, aby obžalovaný nemusel ísť do väzenia aj z toho dôvodu, že sa venuje sa maloletej dcére a chcel by tak robiť i naďalej.

Odvolací súd potom starostlivo hodnotil všetky vyššie uvedené skutočnosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák., pričom je pravdou, že vzhľadom na okolnosti a spôsob spáchania činu sa uložený trest súdom prvého stupňa javí ako miernejší, no správne okresný súd uviedol, že je potrebné zohľadniť i ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Prítom aj poškodená má záujem, aby sa mohol obžalovaný starať o rodinu a maloletú dcéru a z jej vyjadrenia vyplýva, že obžalovaný má po výkone predchádzajúceho trestu snahu viesť riadny život. Preto sa aj odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že na obžalovaného nie je nevyhnutne nutné vplyvať trestom odňatia slobody, ale je možné účel trestu dosiahnuť aj trestom odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, pri súčasnom uložení obmedzenia podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia. Obžalovanému tak i napriek jeho trestnej minulosti dal šancu preukázať, že to s riadnym vedením života do budúcnosti myslí vážne.

Z týchto dôvodov odvolanie okresného prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné a podľa § 319 Tr. por. ho zamietol, pričom s ďalším podrobnejším odôvodnením odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.